

[Miljøministeren]

Så blev der spurgt, om vi kan risikere at få en ansøgning op på græsk. Nej, det kan vi ikke. Ifølge normal praksis vil man få den på det sprog, hvor landets problem kommer fra, altså hvor godkendelsen har fundet sted, dvs. på græsk, hvis det er i Grækenland, men samtidig på engelsk. Og det går jeg ud fra at vi kan klare temmelig hurtigt at oversætte til dansk, så jeg tror ikke, at den procedure, at vi får det på græsk og engelsk kommer til at betyde, at der bliver bidt af i de 60 dage, som der er tale om.

Hr. Rahbæk Møller var også inde på offentlighedens informationsproblematik. Hvad det angår, er det jo sådan, at miljøministeren ifølge lovforslagets § 9, stk. 7, kan høre myndigheder og organisationer i spørgsmål om godkendelse af genetisk modificerede organismer, såfremt disse skal udsættes. Bestemmelsen tænkes anvendt ved nationale godkendelser af forsøgsudsætninger efter lovforslagets § 9, stk. 1, samt ved godkendelse til markedsføring efter lovforslagets § 9, stk. 2 og 3.

Denne bestemmelse er en præcisering af dels hidtidig praksis, hvorefter Miljøministeriet hører respektive ministerier om udsætningsstilladelser, såfremt andre ministeriers ressortområder berøres, dels at miljøministeren her får mulighed for at høre organisationer om udsætnings-sager. Bestemmelsen er indføjet for at tilgodese den offentlige indsigt i sager om udsætning, og denne bestemmelse skal afbøde virkningerne af, som jeg nævnte, at klageadgangen for udsætningsgodkendelser fjernes. Hermed sikres det, at offentligheden fortsat vil kunne have et højt informationsniveau om udsætningerne og kunne påvirke myndigheden.

Dette er specielt vigtigt for markedsføringsgodkendelser efter lovforslagets § 9, stk. 3, hvor sagsbehandlingen foretages i et andet EF-land og den endelige godkendelse sker ved EF-proceduren.

For at sikre den politiske indsigt, som fru Lone Dybkjær nævnte, i de nationale forsøgsudsætningsafgørelser samt markedsføringsgodkendelser, står der jo i bemærkningerne til lovforslaget, at der som hidtil vil ske en orientering af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, forinden der gives en godkendelse. Derfor mener jeg altså, at ønsket om at få orientering i Folketinget er opfyldt – og jeg er enig med fru Lone Dybkjær i, at man skal passe på ikke at få blandet Folketingets lovgivende og ministerier-

nes udøvende magt og dermed også få rod i ansvarsforholdene – ved at vi altså i bemærkningerne har tilbudt en forudgående orientering af Folketingets Miljøudvalg.

Jeg tror også, det er vigtigt at være opmærksom på, at der er mulighed for, at Danmark her kan opretholde den mere restriktive godkendelsesordning også for lavrisikoorganismer, som vi har nævnt. Og jeg ser ikke de store betænkeligheder ved anmeldelsesordningen, fordi vi altså stadig væk har call-in-muligheder, stadig væk har muligheden for en drøftelse med organisationerne og stadig væk har orientering af Folketingets Miljøudvalg.

Men det er klart, at det er et meget vanskeligt område, et område med megen teknikalitet, og hr. Rahbæk Møller, der jo har været ordfører i den tidligere lov om disse spørgsmål, ved også, hvor indgående det blev behandlet i Forskningsudvalget og Miljøudvalget. Jeg er således klar over, at mange af disse meget tekniske spørgsmål kræver en særlig belysning, og det skal naturligvis ske i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 118:

Forslag til lov om ændring af lov om lens, stamhuses og fideikommisgodsers samt de herhen hørende fideikommiskapitalers overgang til fri ejendom.

Af miljøministeren (Per Stig Møller).
(Fremsat 1/2 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

[Dorte Bennedsen]

Da vores ordfører i denne sag ikke kan være til stede i dag, har jeg lovet at fremsige, hvad han havde af betragtninger.

Da vi i samlingen 1988-89 havde loven til behandling, fremgik det af betænkningen, at den daværende miljøminister gerne så yderligere forenklinger af loven, sådan at ministeren får hjemmel til at notere de majoratsnoterede skovejendomme som en samlet fast ejendom i henhold til udstykningsloven.

Det er altså det, det foreliggende forslag drejer sig om, og hvis forslaget vedtages, så kan de særregler, der er gældende for majoratsskove, ophæves, og disse skove kan udstykkes og deles efter samme regler, som er gældende for alle andre fredskove.

Det finder vi i Socialdemokratiet er en fornuftig ting, og vi kan derfor støtte forslaget.

Rønholt (KF):

Der er her tale om et afbureaukratiseringsforslag, men jeg har dog alligevel lyst til lige at læse titlen på lovforslaget op én gang til:

»Lov om ændring af lov om lens, stamhuse og fideikommisgodsers samt de herhen hørende fideikommiskapitalers overgang til fri ejendom.«

Ja, man får ligesom fornemmelsen af, at der er tale om et stykke historie og i hvert fald et stykke landbrugshistorie, og bare titlen giver vel én det indtryk, at vi bevæger os på randen af noget, der ikke helt er i tiden.

Men hvad var egentlig baggrunden for denne lov? Det kan man have forskellig opfattelse af, men hvis man læser den lille notits, som jeg har fået af miljøministeren, om definitionerne af, hvad stamhus og len og fideikommis er, så får man måske en lille fornemmelse af, hvad intentionerne oprindeligt har været:

Et stamhus er et gods, som arves udeleligt i én familie.

Et len er et område, der tilhørte fyrsten fra feudaltiden og overdragedes og forvaltedes af en lensmand mod, at denne ydede lensherren krigstjeneste.

Et fideikommis er en formuegenstand eller tidligere især fast ejendom, hvorom det ved testamente er bestemt, at den efter regler, der afviger fra almindelige arveregler, kommer flere personer efter hinanden til gode.

Det var måske en beskyttelse eller et værn mod senere generationers ødsle adfærd, som

kunne skabe risiko for unødigt pantsætning eller det, der var endnu værre: tvangssalg. Kort og godt: Gods frem for familie. Én efterkommer fik det hele, og de øvrige fik lov at bære navnet.

I dag spærrer disse servitutter for en hensigtsmæssig strukturudvikling, og der er da heller ikke nogen, der har fremført et behov for fastholdelse af disse regler.

Ved ændring af denne lov skabes der fælles regler for alle fredskove, og det strider ikke mod skovloven eller intentionerne i skovloven.

Det Konservative Folkeparti har ingen betænkeligheder, heller ingen politiske betænkeligheder, ved denne ændring af loven, om end jeg må tilstå, at jeg ikke er helt sikker på, at mit parti ikke havde betænkeligheder i 1919.

Bodil Thrane (V):

Lovforslag nr. L 118 handler om lens, stamhuse og fideikommisgodsers overgang til fri ejendom – nu er det sagt et par gange, og derfor er titlen ved at være kendt.

Det er sådan, at 20 pct. af Danmarks skove er underlagt majoratsbånd. Majorat er en fællesbetegnelse for len, stamhuse og fideikommisgodser. De tre begreber er gamle, som hr. Rønholt lige har sagt, og de er underlagt nogle specielle arve-, ejer- og låneforhold, som ikke giver mulighed for den nødvendige dispositionsfrihed i forskellige sammenhænge.

Det må naturligvis rettes, og derfor anbefaler vi fra Venstres side dette lovforslag. Det er en fortsættelse af den igangværende regelforenkling og afbureaukratisering på det miljømæssige område.

De overordnede linier for fremtidens skovbrug i Danmark blev lagt ved skovlovens vedtagelse for et par år siden her i Tinget, så det politiske indhold i forslaget er ikke særlig kontroversielt. Der er tale om en administrativ og juridisk omlægning af reglerne.

I korte træk går forslaget ud på, at miljøministeren bemyndiges til at foretage en matrikulær sammenlægning af disse majoratsejendomme, således at de kommer til at udgøre en samlet fast ejendom. Når dette er sket, formentlig i løbet af 2-3 år, bemyndiges miljøministeren til at ophæve de nugældende særregler om majoratsskoves deling, således at de i fremtiden vil kunne udstykkes efter samme regler som andre fredskove.

[Bodil Thrane]

Efter Venstres mening må det være i alles interesse, at vi ikke opretholder uhensigtsmæssige regler fra en fjern fortid, og da det samlede skovareal i Danmark ikke synes at blive berørt af forslaget, ligesom ingen af de hørte organisationer har gjort indvendinger imod det, snarere tværtimod, kan vi fuldt ud tilslutte os forslaget.

Gade (SF):

Der står i lovforslagets bemærkninger, at det er en sideeffekt af arbejdet med afregulering og afbureaukratisering. Det har vi jo snakket meget om i forbindelse med miljølovgivningen, og jeg skal sige på SF's vegne, at vi gerne vil være med til at tage den sidegevinst, der ligger her.

For øvrigt synes vi, at den fremgangsmåde, der er anvendt, hvor man undgår, at skovene bliver splittet op i småskove i forbindelse med ændringer af loven, er en god ting, og jeg kan forstå på lovforslaget, at det netop er derfor, overgangsperioden er foreslået.

Vi kan give vores tilslutning til, at vi ændrer loven på dette område.

Niels Højland (FP):

Jeg skal udtale følgende på Fremskridtspartiets vegne, da vores ordfører på dette område ikke er til stede:

Det er, som sagt af tidligere ordførere, et stykke Danmarkshistorie. Vi fik en udmærket redegørelse for lidt siden for, hvad ordene betød, når det blev splittet op. Det var da meget interessant. Det er nok ikke mange, der har sat sig ind i, hvad det betyder.

Det korte af det lange er, at det er en forenkling af en lovregel, og dermed være også sagt, at Fremskridtspartiet vil støtte forslaget.

Addi Andersen (CD):

Som det nu er sagt flere gange, er miljøministerens forslag et led i afbureaukratiseringen inden for miljøområdet. Det er en opfølgning, men ikke en svækkelse af skovloven, der blev vedtaget for to år siden. Centrum-Demokraterne støttede denne lov ved behandlingen i 1989, og vi vil også stille os positivt til de nu af ministeren foreslåede ændringer.

Lone Dybkjær (RV):

Tilslutning!

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg lyttede med interesse til hr. Rønholts ordførertale. Jeg lagde mærke til, at Det Konservative Folkeparti på dette punkt ikke helt lever op til, hvad der dybest set ligger i ordet konservativ, men har bevæget sig siden 1919.

Vi kan også tilslutte os, at man laver om på disse særregler om majoratsskove, der selvfølgelig ikke er tidssvarende længere. Vi har ingen problemer med at støtte lovforslaget.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg skal takke for den positive tilslutning fra alle partier. Og så skal jeg da lige minde hr. Lysholm Christensen om, at vi konservative forandrer jo for at bevare, og som man kan se i fremsættelsestalen, bevarer vi hermed en samlet fast ejendom ved at forandre loven, og det er jo det vigtige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 16:

Forslag til folketingsbeslutning om anvendelse af regnskovstræ.

Af Helen Beim (S) m.fl.
(Fremsat 25/1 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Regeringen deler helt Socialdemokratiets interesse for at bevare regnskovene. Beskyttelsen af de tropiske skove er nemlig af meget stor betydning, ikke blot for de tropiske lande, men for Jorden som helhed.